

КОЗЕЛЬЩИНСЬКІ ВІСТИ

Громадсько-політична газета

www.kozvisti.info

&

www.kozvisti.com.ua

• **ДЕРЖАВНИЙ КАЛЕНДАР**

8 травня —

День пам'яті та примирення в Україні

Терпіння — це одна з чеснот, даних нам Богом, щоб навчитися прощати, знаходити порозуміння і примирення між собою. Не маючи терпіння між собою, не можемо мати миру один з одним, ми воюємо, знищуючи насамперед самих себе.

Чергове нетерпіння — зведене у площину практичної ненависті — Друга світова війна, одними з передумов до якої з'явилися політична ідея «арійського світу», роздування міфів про утиск німецькомовного населення у пресі, радісні вигуки «Гітлер — введи війська» і анексія Німеччиною Судетської області, що належала Чехословаччині, розпочалася 1 вересня 1939 року. Вона охопила всю Земну кулю і тривала до 2 вересня 1945 року, забрала і скалічила десятки мільйонів життів, принесла наймасштабнішу розруху і горе.

Для Європи, як і для всього Нового Світу, це було жахливе потрясіння. Це було потрясінням для України і всіх інших радянських республік, що входили тоді до складу СРСР.

8 травня 1945 року, близько опівночі, у передмісті Берліна Карлсгорст, який був зайнятий радянськими військами, делегація представників німецького командування на чолі з генералом Кейтелем з боку агресора підписала акт про беззастережну капітуляцію збройних сил Німеччини. Від Великобританії акт підписав маршал Артур Теддер, генерал Карл Спаатс від США, від усіх радянських республік був підпис маршала Георгія Жукова та генерала Жана де Латтр де Тассіні від Франції.

Це була проста демонстрація примирення й пам'яті. Так, свято Перемоги в Європі святкується й донині щорічно 8 травня.

24 березня 2015 року Президент України підписав Указ №169/2015 «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та 70-ї річниці завершення Другої світової війни», яким тепер й українська спільнота повернулася до цієї славної традиції.

З Днем пам'яті і примирення, дорогі земляки!

9 травня — День Перемоги

над нацизмом у Другій світовій війні

Шановні земляки, ветерани

Другої світової війни, трудівники тилу!

Сердечно вітаємо вас із 70-ю річницею Перемоги!

Війна завжди починається раптово, хоча через покоління для істориків вона видаватиметься неминучою. У 1941 році почалася найстрашніша, найближча, найдорожча — Друга світова війна. Для всіх нас День Перемоги — світле, радісне, але і пронизане гіркотою втрат свято. З кожним роком усе далі йде в минуле Переможний травень 1945 року, але пам'ять про подвиг радянського народу в роки війни завжди залишиться у серцях вдячних нащадків. Сьогодні ми з вдячністю згадуємо тих, хто боровся на передовій, героїчно працював у тилу, у складі партизанських загонів чинив опір ворогові, відновлював народне господарство у повоєнні роки. Ми сумуємо за тими, хто не дійшов до Великої Перемоги.

Низький уклін вам, дорогі ветерани, за ваш ратний і трудовий подвиг. Нехай вас обходять стороною печалі і негаразди. Нехай увага, турбота і теплота сердець оточуючих людей зігрівать ваш благородний і героїчний життєвий шлях.

Дорогі земляки! Від усієї душі бажаємо вам, вашим близьким і рідним мирного неба над головою, здоров'я, добра, щастя і благополуччя!

10 травня — День матері в Україні

У багатьох країнах світу відзначають День матері 13 травня. В Україні цей день відзначається у другу неділю травня відповідно до Указу Президента України від 10 травня 1999 року №489/99.

Історія свята така: у 1908 році молода американка Анна Джервіс з Філадельфії виступила з ініціативою вшанування матерів у пам'ять про свою матір, яка передчасно померла. Анна писала листи до державних установ, законодавчих органів, видатних осіб із пропозицією один день у році присвятити вшануванню матерів.

Її старання увінчалися успіхом — у 1910 році штат Вірджинія перший визнав День Матері як офіційне свято. Хоча по суті це — свято вічності: з покоління в покоління для кожного мама — найголовніша людина для своїх дітей.

Безумовно, День матері — це одне з найзворушливіших свят, тому що кожен із нас з дитинства і до своїх останніх днів несе у своїй душі єдиний і неповторний образ — образ своєї мами, яка все зрозуміє, пробачить і буде самовіддано любити, незважаючи ні на що.

Щастя й краса материнства в усі століття оспівувалися кращими художниками і поетами. І не випадково — від того, наскільки шанована у державі жінка, яка виховує дітей, можна визначити ступінь культури й благополуччя суспільства. Щасливі діти ростуть у дружній родині й під опікою щасливої матері.

Юрій МАРЧЕНКО,
голова районної ради

Олександр ПЕРЕПЕЛИЦЯ,
голова райдержадміністрації

**ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ РАЙОНУ,
ДОРОГІ ВЕТАРАНИ, СОЛДАТСЬКІ ВДОВИ
ТА УЧАСНИКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ!**

Прийміть щирі вітання зі світлим і радісним святом — Днем Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Міцного здоров'я вам, чудового настрою у цей святлий і святковий для всіх нас день. Хай радість не переводиться у ваших оселях. Пишаємося тим, що зробили для перемоги наші земляки.

Шановні ветерани, солдатські вдови — усі ті, хто вніс свій вклад у наближення Великої Перемоги! Сердечно і щиро вітаємо вас зі святом, яке було, є і буде для нас найсвятішим. Хай не болять ваші рани. Довгих вам років життя, міцного здоров'я і бадьорого духу, любові й поваги рідних та близьких, усього народу України! Мирного неба вам та вашим родинам!

З повагою — Олександр КОВАЛЕНКО,
генеральний директор ТОВ «АФ «Добробут»,
депутат Полтавської обласної ради

**ДОРОГІ ВЕТАРАНИ
Й УЧАСНИКИ
ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ!**

Прийміть щирі вітання зі світлим і радісним святом — Днем пам'яті і примирення та Днем Перемоги!

Низький уклін, вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброєю в руках захистили свободу і незалежність нашої країни, і трудівникам тилу, які самовіддано працювали задля Перемоги.

У цей світлий день бажаю вам, дорогі наші ветерани, великого щастя, здоров'я, оптимізму та активного довголіття! Нехай у ваших родинах панує злагода і спокій, а оселі повняться достатком!

Зі святом, дорогі ветерани!
З повагою — Юрій БУЛЬБАХА,
депутат Полтавської обласної ради

ДОРОГІ ВЕТАРАНИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ, ТРУДІВНИКИ ТИЛУ! ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Щиро вітаю вас із найбільш шанованим і дорогим серцю кожного святом — Днем Перемоги!

На жаль, все менше залишається серед нас визволителів рідної землі. Але в кожній родині дбайливо зберігається пам'ять про мужність бійців-земляків, виявлену на полі бою, про трудовий подвиг жінок та дітей.

Бажаю ветеранам і трудівникам тилу міцного здоров'я, оптимізму, бадьорості духу, уваги та турботи близьких. Усім землякам — миру і благополуччя, успіхів у всіх справах на благо нашого рідного краю!

Ігор СЕМІВОЛОС, Говтвянський сільський голова

**ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!
СЕРДЕЧНО ВІТАЮ ВАС
ІЗ ДНЕМ ПЕРЕМОГИ!**

Щиро вдячна за ваш подвиг, шановні ветерани! За витримку і мужність тих родин, у яких війна забрала синів та батьків, дочок і матерів.

Доземно вклоняюся тим, хто пройшов горнило війни, схилив голову перед вашим подвигом. Низький уклін вам, дорогі ветерани, спасибі за врятовану землю! Тим, хто вже не з нами, — Царство небесне. Живим — здоров'я та віку. Хай щастя і радість завжди будуть у ваших оселях.

Юлія МУТЕЛЬ,
Хорішківський сільський голова

**ЩИРО ВІТАЮ ВЕТАРАНІВ ВІЙНИ,
ПРАЦІ, УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ,
ТРУДІВНИКІВ І ВЕТАРАНІВ, УСІХ
ЖИТЕЛІВ РАЙОНУ ЗІ СВЯТОМ УСІХ
ПОКОЛІНЬ — 9 ТРАВНЯ!**

Спасибі вам за сонце ясне,
За мир і небо голубе.

Ваш подвиг у віках не згасне,
ви ним увічнили себе.

Здоров'я, щастя вам багато,
добра, достатку, щедрих літ.
Хай в кожен дім заходить свято
й приносить радість на землі!

Алла ТАРАТУТА,
Василівський сільський голова

**ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ШАНОВНІ
ВЕТАРАНИ Й УЧАСНИКИ
ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ!**

Долаючи неймовірні труднощі, втрачаючи фронтів друзів, пригломшуючи ворогів своєю мужністю, стійкістю і відвагою, не шкодуючи власного життя, ви билися за свободу рідної Батьківщини.

З Днем Перемоги вас — зі святом, яке увійшло в наші серця. Міцного вам здоров'я, мирного неба, щастя, довгих років життя!

Євген ДУБИНА,
Пригарівський сільський голова

**Семидесятий мирний рік,
А друзі десь за небокраєм...**

ПАМ'ЯТАЄМО. ПЕРЕМАГАЄМО.

Відзначаємо 70-у річницю Перемоги

• **НОВА КОНЦЕПЦІЯ**

у Другій світовій війні та День пам'яті та примирення

Згідно з указом Президента України № 169/2015 «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та 70-ї річниці завершення Другої світової війни» від 24 березня 2015 року, 8 і 9 травня 2015 року проводяться заходи, присвячені 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі. Ці дні вперше відзначатиметься в Україні на державному рівні як Дні пам'яті та примирення, присвячені пам'яті жертв Другої світової війни. При цьому 9 травня ми святкуємо традиційно як День Перемоги.

8-го травня о 23:01 оголошується Всеукраїнська Хвилина тиші (загальнонаціональна хвилина мовчання). Цей час вибраний не випадково: адже капітуляція нацистської Німеччини вступила в силу 8 травня 1945 року о 23:01.

Символом згаданих дат є Мак пам'яті — червона квітка, обрис якої нагадує отвір від кулі. Цей знак є спільним у відзначенні 8 і 9 травня в Європі, зокрема, і в Україні. «Пам'ятаємо, перемагаємо!» — таке гасло вибрано у цьому році для відзначення 70-ї річниці Перемоги у Другій світовій війні та Дня пам'яті та примирення у нашій країні, встановленого 8 травня.

ПАМ'ЯТЬ

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ, ГЕРОЇ ФРОНТУ І ТИЛУ!

Події 1939-1945 років не перестають вражати силою народного духу, величчю подвигу мільйонів, що піднялися на захист Батьківщини. Ми з глибокою вдячністю і скорботою схилиємо голови перед тими, хто не повернувся з цієї жорстокої війни. Низький їм за це уклін, вічна і вдячна пам'ять.

Велика подяка вам, дорогі ветерани, за нечуваний подвиг. Честь вам і слава! Щирі серцем вітаю ветеранів війни, праці, їх рідних і близьких з Днем Великої Перемоги. Бажаю міцного здоров'я, довголіття, сімейного благополуччя, бадьорості та віри у світле майбутнє нашої Батьківщини.

Віктор БУРМУС,

голова ради районної організації ветеранів війни і праці

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ, УЧАСНИКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ, ТРУДІВНИКИ ТИЛУ, СОЛДАТСЬКІ ВДОВИ! ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ РАЙОНУ!

Сердечно вітаю вас із Днем пам'яті і примирення та Днем доблесті і героїзму — 70-ю річницею Великого Подвигу патріотів, річницею Великої Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками!

Стійкість, мужність і самовідданість старшого покоління на полях битв і на трудовому фронті в ім'я перемоги над фашизмом — істинний приклад патріотизму для нащадків.

Цього дня ми схилиємося у доземному поклоні перед нині живими, усіма тими, хто проніс через лихоліття війни любов до Батьківщини і бажання бачити її заможною та квітучою. Міцного здоров'я вам, шановні ветерани, чудового настрою у цей святый для всіх нас день. Зі святом вас!

Едуард МАРЧЕНКО,

військовий комісар Козельсько-Козельщинського об'єднаного військового комісаріату

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ, ШАНОВНІ ПОЛТАВЦІ! ПРИЙМІТЬ НАЙЩІРІШІ ВІТАННЯ І ТЕПЛІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ З ДНЕМ ПЕРЕМОГИ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ!

Висловлюємо вам, шановні переможці, щирі слова подяки за ратний подвиг та багатолітню тяжку працю на благо нашого рідного краю. Від щирого серця вітаємо вас зі святом! Бажаємо здоров'я, добробуту, щасливого довголіття, а нашій державі — миру і єдності. Синівське вам спасибі, дорогі ветерани і доземний уклін!

З повагою — Олександр УДОВІЧЕНКО,

голова громадської організації «РІДНЕ МІСТО, РІДНИЙ КРАЙ», депутат обласної ради

• ІЗ КОНВЕРТА

«Мамо, війна скоро закінчиться. Купи мені костюм і черевики...»

Мій брат, Іван Назаренко із села Троцько-Пинчуків (нині Трудовик), був призваний до лав Червоної Армії у 1939 році. З початком війни звідти й пішов на фронт. Отож ні я, ні мої старші сестра Галя і брат Олексій так його більше й не побачили, оскільки Іван загинув 25 січня 1945 року. Я навіть не знала ніяких подробиць про брата: де і коли воював. Лише рік тому після мого запиту у Київ, я отримала деякі відомості про нього. Однак добре закарбувалися сльози мами, Тетяни Опанасівни, над якимось скривавленим папірцем.

Уже як підросла, мама розповідала, як Ваня писав додому: «Мамо, війна скоро закінчиться. Купи мені костюм і черевики...». Купили. Аневдовзі прийшла похоронка. І лежав той костюм і черевики, вже потім брат Олексій зносив, бо життя ж було тяжким.

Ав 50-х роках нам додому прийшла Іванова нагорода — орден «Червона Зірка». Мама цілувала його і гірко плакала. Разом з орденом надіслали супровідний нагороджувальний лист (перекладено з російської мови):

«Гвардії молодший лейтенант Назаренко Іван Федотович. Командир танку Т-34 1-го танкового батальйону 34-ї Окремої Гвардійської танкової Вітебської Червонопрапорної бригади.

З 26.06.1941 року до 1.12.1942 року воював на Ленінградському фронті; з 15.04.1944 року — на 1 Прибалтійському фронті.

У боях проти німецько-фашистських загарбників тов. Назаренко показував приклад стійкості, мужності і відваги.

17.07.1944 року при наступі на с. Гроздішки тов. Назаренко вогнем зі своєї гармати знищив три кулемети і 7 гітлерівців.

23.07.1944 року при прориві сильно укріпленої лінії обо-

рони ворога у районі Юзефового тов. Назаренко після наближення до переднього краю оборони супротивника вогнем зі свого танка знищив 2 кулемети, 1 міномет і 12 гітлерівських автоматників. Цим він забезпечив нашої взаємодіючої піхоті просування уперед, щоб зайняти населений пункт.

За відмінне виконання бойових завдань командування на фронті тов. Назаренко гідний урядової нагороди — ордена «Червона Зірка». Командир 1-го танкового батальйону Гвардії капітан Максимов. 23.06.1944 року.»

І вже саме нагородження:

«Нагороджую урядовою нагородою — орденом «Червона Зірка».

Командир 34-ї Окремої Гвардії танкової Вітебської Червонопрапорної бригади, гвардії полковник Саловський. 31.07.1944 року.»

Я дуже пишаюся своїм братом-героєм. Як пишаюся і своїм батьком Федотом Даниловичем, котрий також пройшов усю війну, перемогу зустрів аж у Берліні. Після фронту повернувся додому у Троцько-Пинчуки, де помер у 1979 році.

Як пишаюся і воїнами, котрі зараз захищають нашу Україну на сході. Це Сергій Миколайович Манько і Руслан Олексійович Тупкало. Це сини з нашого Трудовика.

І зараз, у ці травневі святкові дні, коли болем згадуються ті тяжкі часи, ми ще завзятіше молимося за наших синів, братів і батьків. Нехай швидше закінчиться ця триклята війна, а вони всі повертаються додому живими і здоровими.

Із повагою —

Антоніна ШАЄНКО (НАЗАРЕНКО)

• ТВОРЦІ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

ТЕНДІТНА МУЖНІСТЬ

70 років віддаляють нас від жорстоких і кровопролитних боїв за визволення Батьківщини від фашистського ярма. Безпосередню участь у них узяли десятки тисяч бійців, які забезпечували переможну ходу Червоної Армії на фронтах війни.

Ця коротка розповідь — про наших землячок, які проявляли мужність, захищаючи Батьківщину, перебуваючи безпосередньо на фронті. Вони були у різних частинах і на різних просторах, але ворог був один, тож його потрібно було перемагати. На полі бою, заводах, у госпіталях, на транспорті, у полі. Вже у перші дні війни вони стали пліч-о-пліч із чоловіками. Хто залишився у тилу — стали бойовим резервом діючої армії. Робочий день тривав по 10-12 годин, про вихідні і не згадували. Просте слово «потрібно» раптом набуло глибокого сенсу. З нього починалася тепер всяка розмова. Свята ненависть до ворога-окупанта, глибока віра у справедливість своєї місії як захисника і визволителя рідної землі, мужність і самопожертва у бойових і трудових справах — ось що дало їм ту Велику Перемогу. За неї заплачено мільйонами життів, переважно молодих, покладено стільки сил і здоров'я населення, що стало б на десятки додаткових літ життя, вистачило б для забезпечення справді щасливого і заможного буття не одному поколінню.

Ось вони — наші герої-землячки.

Оксана Юхимівна Андрейко (Безугла) (1923-1984) із с. Андрійок. До війни також працювала у місцевому колгоспі «Комунар». Була мобілізована у 1943 році. На війні працювала зв'язківцем, нагороджена орденом Червоної Зірки, орденом Слави III ступеня та медалями. Під час боїв мала поранення, контузії, внаслідок яких отримала інвалідність II групи. Після війни повернулася у рідне село, де знову працювала у колгоспі. Разом і з чоловіком виростили та виховали двох синів.

Марія Іванівна Лисівець (1916-1944) із с. Андрійок (Білоуськів). До війни працювала у колгоспі «Комунар», що у селі Андрійках. До лав Червоної Армії була мобілізована у 1941 році. Санітарка, рядова Марія Лисівець загинула 18 вересня 1944 року на південному заході Чехословаччини — у с. Малій Трансільванії.

Ось такі вони, наші землячки. І хоча кажуть, що у війни не жіноче обличчя, вони вкотре довели: загроза, що нависла над нашою країною і над всім світом у 1941 році, змусила їх інакше оцінити свої можливості, стати у стрій нарівні з сильною статтю; замінити у тилу синів, братів, чоловіків, які пішли на фронт.

Іх було дуже багато — жінок, беззавітно люблячих Батьківщину і готових віддати за неї життя. Вони стали прикладом безстрашності і героїзму. Не кожен чоловік здатний витримати труднощі війни, а жінки витримували. Напевно, у них було закладено те, що фашисти називали «російською силою». Тож наш священний обов'язок — знати і пам'ятати про кожного учасника Другої світової війни і передати естафету пам'яті наступним поколінням.

Іван ДАШІВЕЦЬ, краєзнавець, учитель Пригарівської ЗОШ I-III ступенів

Любов Іванівна Лисиця (1920-1944) із с. Пригарівки.

До початку війни навчалася у Кременчуцькому медичному училищі, а потім була мобілізована на фронт. Працювала у прифронтових госпіталях. Один із них свого часу дислокувався і у Бреусівській лікарні, а потім переїздив за фронтом на Захід.

5 вересня 1944 року під час бомбування фашистами санітарного ешелону рядова Любов Лисиця отримала чисельні рани, від яких і померла. Похована у смт Красному Турківського району Львівської області.

На знімку: Драмгурток фельдшерської школи. Люба — угорі третя справа. 28.03.1941 р.

Орина (Ірина) Максимівна Дяченко (1914-1999) із с. Панасівки.

Під час війни проходила службу у 57-у гвардійському окремому батальйоні. У боях неодноразово отримувала поранення, опіки, лікувалася у госпіталях. Велику Перемогу зустріла у югославському місті Новий Сад.

Якось, коли жінка була у Кременчуці, у неї викрали документи про участь у Другій світовій війні. Тому пенсію, незважаючи на те, що є інвалідом війни, отримувала як звичайна колгоспниця.

Має урядові нагороди, ордени та медалі.

Виростила та виховала сина.

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ПАШКІВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ!

Ми вже 70 років живемо під мирним, світлим небом, дякуючи мужності і героїзму наших ветеранів, які в суворих випробуваннях та стражданнях здобули нам перемогу над страшним ворогом – фашизмом. На жаль, багатьом героям, полеглим на полях битв, не судилося побачити Велику Перемогу. Сьогодні, у річницю героїчного подвигу, немає поряд і багатьох із тих, хто, відстоявши свободу і незалежність Батьківщини, повернулися в післявоєнну розруху, мужньо подолали всі труднощі, відновили зруйновані міста і села.

У селі Пашківці залишився лише один ветеран — Антон Іванович Костина. Отож наші сьогоднішні слова — для нього.

Сивочолий ветеране, дорогий Антоне Івановичу! У нашій пам'яті назавжди залишиться Ваш урок честі й слави, героїзму й самопожертви, патріотизму і вірності Вітчизні. Широ бажаємо Вам міцного здоров'я і довголіття, добра і радості, оптимізму і непохитної віри у те, що завтрашній день буде світлішим і щасливішим!

Нехай земля радує щедрим колом, а чисте, мирне небо — сонячними погожими днями, рясним, своєчасним дощем.

Світла і вічна пам'ять загиблим воїнам! Честь і слава живим героям!

Любов КУШКО,
Пашківський сільський голова
Виконачий комітет
та депутатський корпус

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ, ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Від імені Козельщинської районної організації ВО «Батьківщина» висловлюю вам найщиріші привітання зі світлими святами — днем пам'яті і примирення та Днем Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні!

Ми пам'ятаємо про тих, хто, не шкодуючи власного життя, захистив рідну землю, наше сьогоднішнє.

Прийміть найтепліші побажання міцного здоров'я, довгих років життя, родинного затишку та благополуччя. Мирного неба вам та вашим родинам!

Олександр ТРОЦЬКИЙ,
голова Козельщинської районної організації ВО «Батьківщина»

ШАНОВНІ СПІВВІТЧИЗНИКИ! ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ!

Широ вітаю вас із найголовнішим святом — Днем Перемоги, святом величчя подвигу, прикладом вияву нездоланої мужності та незламності духу, святом, яке є показовим прикладом служіння ідеалам свободи, справедливості та добра.

Прийміть, шановні захисники Вітчизни, щирі побажання щастя і добра, здоров'я і бадьорості духу на довгі роки, незгасної любові рідних та близьких, усього українського народу.

З теплом і добром — Олексій ЛЕЛЮК

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ОЛЕНІВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ! ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ!

Прийміть щирі вітання за світлим і радісним святом 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та завершення Другої світової війни. Низький уклін, вічна пам'ять і слава визволителям, які, долаючи неймовірні труднощі, втрачаючи фронтів друзів, билися за свободу рідної Батьківщини. Міцного вам здоров'я, довголіття, родинного благополуччя, достатку, любові близьких людей, впевненості у завтрашньому дні, радості!

Хай завжди над нами буде мирне, голубе небо. Нехай наші сини й онуки ніколи не беруть до рук зброї, а закладають сади, будують домівки, народжують дітей.

З повагою — Н. КУЦКО, в.о. Оленівського сільського голови, виконавчий комітет та депутатський корпус

• З УСІХ СТОРІН КРАЇНИ

СХИЛИЛИ ГОЛОВИ У ШАНІ

3 2 до 4 травня у Говтві провели свій черговий мотозліт «Останній форпост» байкери з усієї України.

Беззмінний організатор зльоту — козельщанин Анатолій Срібний, він же — «Десант», який, до речі, саме 2 травня відзначив свій золотий ювілей. Третього травня колона з майже півсотні байків прибула з Говтви до Козельщини. Колона байкерів вражала і кількістю, і, так би мовити, якістю. Сталеві коні, знамена, чорні шкіряні костюми, одним словом — неформали постали в усій красі, ніби прибульці з далеких світів.

Мотоциклісти поклали вінок і квіти до підніжжя пам'ятника загиблим у Другій світовій війні солдатам, відзначивши таким чином 70-річчя Перемоги над фашизмом. Учасники зльоту також побували у Козельщинському соборі Пресвятої Богородиці — перлині нашого краю.

Фото Ю. ОПЕРАЙЛА

Бойовий шлях офіцера

Пливуть хмари, світить сонце, Землю зігриває.

А прожите все минуле В пам'яті спливає.

Микола Федорович Операйло народився у селі Омельничому 13 грудня 1927 року. Навчався у Козельщинській середній школі.

4 жовтня 1944 року був призваний на військову службу. Навчався у Шуйському піхотному училищі (Росія). Молодшого техника, лейтенанта у липні 1945 року було направлено на Далекий Схід. Брав участь у бойових діях проти Японії у складі 54 стрілецького полку. Коли його полк потрапив в оточення японської дивізії, Микола Федорович отримав чисельні поранення — у голову, праву ногу і ліву руку. В останні дні цієї оборони, що тривала майже місяць, боєприпасів катастрофічно не вистачало, отож в атаку проти самурайів довелось іти мало не голіруч. Одного дня він сам став свідком того, як самурай, підстрибнувши, у польоті шаблею розпорів груди і живіт землякові із Задовги — Миколі Гадзюрі. Сам же японець перерізав собі горло. Такий у них обов'язок честі.

Микола Федорович служив і на Ляодунському півострові (на північному сході Китаю, між Ляодунською і Західно-Корейською затоками Жовтого моря — ред.). Часто з подругою ходив купатися до Жовтого моря. Дуже хотілося додому, згадає ветеран, але війна у Кореї продовжувалася. Саме про ті часи був написаний один із його віршів:

ТУЧИ

*Небесные серые тучи,
Прогретье теплой весной,
Мчатся на встречу бури,
Процаясь с природой немой.*

*Сотки, поля, долины —
Всё промелькает живым.
Только море под ними
Вечно стоит молодым.*

*Лететь хорошо, покидая
Навеки чужие края,
Коль вспомнить придётся, вздыхая,
Где юность прошла твоя и моя.*

Узагалі, він написав дуже багато віршів. Деякі з них навіть друкувалися у таких виданнях як «Победа», «Совершенно секретно», «Красная звезда».

Після війни М.Ф.Операйло служив у Балаклєй Харківської області, де вивчав радіоелектронні підшивачі, отримав звання старшого лейтенанта-піротехніка. Пізніше, після отримання звання майора, його перевели у політсклад.

У 1964 році, закінчивши Харківський державний педагогічний університет, Микола Федорович за направленням став працювати директором Задовжанської восьмирічної школи, згодом очолював Мануйлівську середню школу. 16 років присвятив партійній роботі.

У 1989 році у нього тяжко захворіла дружина, отож Микола Федорович вийшов на заслужений відпочинок.

Відповідно до Указу Президента від 17 квітня 2008 року №371/2008 М.Ф.Операйло присвоєно військове звання полковника.

Петро ОЛІЙНИК,
с.Лутовинівка

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ!

ПРИЙМІТЬ СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ ЗІ СВЯТОМ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ!

Чим далі йде в історію переможний 1945-й рік, тим сильніше ми усвідомлюємо величчя подвигу нашого народу-переможця, який і через століття буде яскравим символом непохитної мужності і стійкості. У цей священний день ми низько схилиємо голови перед світлою пам'яттю загиблих, які в жорстоких боях відстояли свободу і незалежність Батьківщини. Дорогі наші ветерани! Бажаємо вам щастя, здоров'я і благополуччя, а також невичерпної віри у світле майбутнє нашої країни. Зі святом!

Адміністрація Козельщинської центральної районної лікарні

НАШІ СЛАВНІ ВЕТЕРАНИ

Надія Михайлівна Прісик

народилася у 1923 році у м.Сталінграді. Після закінчення школи у 1938 році, вступила на навчання у фельдшерсько-акушерську школу м.Сталінграда. З липня 1941 року працювала у лабораторії першої радянської лікарні м.Сталінграда. Коли ж почалася війна, лабораторію реорганізували у пункт збору крові. У лютому 1942 року Надія Михайлівна отримала повістку про направлення у діючу армію — її було призначено у 1121 полк 9 армії 335 дивізії Південного фронту, в санітарний батальйон. Потім була переведена у 143-й мостобудівний батальйон військовим фельдшером.

На фронті під Сталінградом Надія Михайлівна познайомилася з майбутнім чоловіком, Петром Савичем Прісиком — командиром автороти. Після війни працювала фельдшером медпункту у селі Василівці. Потім життєва стежина привела до Новогалещинської лікарні, де працювала сестрою медичною до 1980 року. Виростили разом із чоловіком двох дітей — сина Євгенія та доньку Лідію.

диром автороти. Після війни працювала фельдшером медпункту у селі Василівці. Потім життєва стежина привела до Новогалещинської лікарні, де працювала сестрою медичною до 1980 року. Виростили разом із чоловіком двох дітей — сина Євгенія та доньку Лідію.

Володимир Іванович Устименко народився 16 квітня 1926 року в м.Крюкові Полтавської області.

До початку трудової діяльності був учасником бойових дій у роки Великої Вітчизняної війни. Спочатку потрапив до винищувального, а пізніше до саперного батальйону, кілька разів потрапив під бомбардування, лише природна кмітливість і щаслива доля залишала в живих. Саперний батальйон пересувався за фронтом, доводилося розмінювати поля, свої і ворожі, там і дістав поранення. Володимирі Івановичу довелося не знімати військову форму повних сім років, служив на території колишньої Німецької, Демократичної Республіки. Лише у 1950 році Володимира Івановича було звільнено з лав Радянської Армії. Має державну нагороду — медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років», якою був нагороджений у 1945 році.

Трудову діяльність розпочав після закінчення Кременчуцької фельдшерсько-акушерської школи у 1955 році. Далі у життєвій біографії Володимира Івановича був медичний факультет Ужгородського університету. Після його закінчення у 1964 році отримав направлення у Козельщину, де і працює вже 51-й рік на посаді лікаря-рентгенолога.

У мирні часи, у 1999 році, був нагороджений орденом «За мужність», у 2000 році — медаллю «Захиснику Вітчизни», ювілейними медалями, у 2013 році — медаллю «90 років Козельщинському району».

Є членом ради ветеранів району.

Зі святом вас, наші славні ветерани-медики! З Днем Перемоги! Мирного неба над головою, здоров'я, благополуччя, довгих і щасливих років життя!

ЧЕТВЕР

14 травня

ТРК «Лтава»

07:05 «Щастя мое», Концерт Народного артиста України П. Дворського
09:15 ПТН
09:45 Час місцевих новин. Кременчук
10:00 Т/с «Спадкоємці Дель – Монте», 26с. (3А)

П'ЯТНИЦЯ

15 травня

Перший Національний ЄДИНА КРАЇНА. UNITED COUNTRY
06.00, 00.05 Спецпроект «ЄДИНА КРАЇНА. UNITED COUNTRY»
06.30 Чоловічий клуб. Спорт
07.35 Чоловічий клуб
08.10, 16.35 Театральні сезони

СУБОТА

16 травня

Перший Національний ЄДИНА КРАЇНА. UNITED COUNTRY
06.00 Спецпроект «ЄДИНА КРАЇНА. UNITED COUNTRY»
06.30, 03.35 Віра. Надія. Любов
07.20 Надвечір'я
08.10 Подорож першим

НЕДІЛЯ

17 травня

Перший Національний
06.00 Світло
06.30 Худ. т/ф «Хочу зробити зізнання»
09.05, 14.30, 17.30, 22.40 По-года
09.20 Х/ф «Із життя Остапа Вишні»

15:00 Невідома Україна. Нариси нашої історії
15:30 «Світ сім'ї від А до Я»
16:00 ПТН
16:30 Мультифільм (ДА)

00.45 Д/ф «Августин Волошин. Метеорит незалежності - над Срібною землею» (ф.2)
02.50 ТелеАкадемія
03.45 Т/с «Час збирати каміння»
І+І
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 02.05 ТСН: «Телевізійна служба новин»

буде...»
19.30 Концертна програма та світлове шоу з нагоди відзначення Дня Європи в Україні. Пряме включення з Михайлівської площі

20:40 ПТН
21:10 Час місцевих новин. Кременчук
21:35 Т/с «Спадкоємці Дель – Монте», 27с. (3А)

09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.45 Новини
07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.20 Т/с «Готель «Президент»

08.55 «Маша і ведмідь» (1)
09.40 «Світське життя»
10.45, 03.45 Х/ф «Якби я була царяц»

02.05, 05.50 Служба розшуку дітей
02.10 Дорослі як діти
04.30 Зона ночі
НТН
04.55, 15.15 Т/с «Державний захист - 2»

11:00 «Земляки». Батько Гоголя
11:50 Вистава Шолом – Алейхема «Лікаря...»
12:20 «Земля що торкається неба», 1ч.
12:50 Х/ф «Потоп», 4с. (3А)

07:05 ТРК «Лтава»
07:35 Час місцевих новин. Кременчук
07:50 «Україна заповідна. Мангуп»

03.15 «Речовий доказ»
03.45 «Випадковий свідок»
04.25 «Легенди карного розшуку»
СТБ
04.50, 16.00 «Все буде добре!»

11:00 ПТН
21:00 ПТН
21:30 «Культурний простір»
22:25 «З музичної скриньки «Лтави»
22:30 «Обереги»
22:58 Молитва за Україну

06.00, 07.52 Kids Time
06.02 М/с «Губка Боб - Прямокутні штани»
07.55 Уральські пельмені
10.00 Ревізор

00.25 «Один за всіх»
01.35 Х/ф «Ділові люди»(1)
02.55 Х/ф «Беспредел»(2)
04.30 Нічний ефір
ІСТУ
05.05 Студія Вашингтон

04.55 Т/с «Державний захист - 2»
08.30 Ранковий «Свідок»
09.00 «Кримінальні справи»
09.50 Т/с «Суто англійські вбивства»

06.00 ПТН
21:30 «Культурний простір»
22:25 «З музичної скриньки «Лтави»
22:30 «Обереги»
22:58 Молитва за Україну

21.25 Т/с «Винищувачі»
00.15 Х/ф «Відставник-2. Своїх не кидаємо» (2)
01.50 Х/ф «Відставник» (2)
04.05 Т/с «Неправдива гра»
ТК Україна
06.15, 15.30, 17.10 Т/с «Слід» (1)

09.15, 04.05 Т/с «Тринадцятий-2»
10.10, 16.45 Т/с «Дізнавач-2»
12.00, 13.20, 16.20 Т/с «Смертельна сутичка»
12.45, 15.45 Факти. День
18.45, 21.10 Факти. Вечір

06.25 Факти
06.55 М/с «Муча Луча»
07.45 Секретний фронт
08.40 Антисомбі
09.40 Д/ф «Аеропорт»

